

Sygn. akt VIII U 1197/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Grażyna Łazowska
Protokolant	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2022 r. w Gliwicach

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do świadczenia postojowego

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 31 maja 2021 r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od odwołującego na rzecz organu rentowego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1197/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 maja 2021r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił K. K. prawa do ponownego świadczenia postojowego, bo odwołujący we wniosku o świadczenie wpisał kod przeważającej działalności (...), gdy tymczasem z zapisów w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wynika, że K. K. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną przeważającym kodem (...)

W odwołaniu od decyzji K. K. nie zgodził się ze stanowiskiem organu rentowego podnosząc, że w dniu 19 marca 2021r. zgłosił do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej dodatkowe miejsce prowadzenia działalności z kodem PKD 93.29.B, ponieważ taka działalność jest tam prowadzona. Zdaniem odwołującego pojęcie „przeważającego kodu (...) należy odnosić do kodu przeważającego dla danego miejsca prowadzonej działalności, a nie dla działalności rozumianej całościowo. Przy takim zaś rozumieniu tego pojęcia odwołujący spełnia przesłanki do przyznania mu dochodzonego świadczenia.

Organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w decyzji skarżonej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący K. K. w dniu 27 maja 2021r. złożył wniosek o ponowne świadczenie postojowe – (...) wskazując kod przeważającej działalności (...)

(Pozostała działalność rozrywkowa i rekreacyjne, gdzie indziej niesklasyfikowana).

Z zapisów Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wynika, że odwołujący posiadał działalność oznaczoną kodem (...) (sprzedaż hurtowa odzieży i obuwia).

Odwołujący K. K. od 2016r. prowadzi działalność gospodarczą. Do marca 2021r. zajmował się prowadzeniem Studia (...) w G., a także produkcją i sprzedażą odzieży w K.. Odwołujący współpracuje z zewnętrznymi podmiotami – szwalniami, które szyją odzież, którą odwołujący następnie rozprowadza przez Internet. W dniu 19 marca 2021r. odwołujący zgłosił do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej nowy rodzaj działalności o kodzie (...), w ramach której, jak zeznał, miały być prowadzone zajęcia jogi.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego, księgi przychodów i rozchodów odwołującego, zeznań odwołującego (protokół elektroniczny z rozprawy z 23 marca 2022r. czas 00:03:38 – 00:19:19) jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie K. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.15zq ust. 1 pkt 1 w związku z art.15zt ust.1ustawy z 2 marca 2020r.

o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID -19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 ze zm.) i w związku z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady ministrów z dnia 26 lutego 2021r. w sprawie wsparcia uczestników obrotu gospodarczego poszkodowanych wskutek pandemii COVID-19 (Dz.U. poz.371 i 713) ponowne świadczenie postojowe przysługuje osobie:

- prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018r. – Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych,

- prowadzącej na dzień 31 marca 2021r. pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami: 49.39.Z, 51.10.Z, 52.23.Z, 55.10.Z, 55.20.Z, 55.30.Z, 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z, 74.20.Z, 77.21.Z, 79.11.A, 79.12.Z, 79.90.A, 79.90.C, 82.30.Z, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z w zakresie działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń w ramach lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art.2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz.U. z 2020r. poz.1662), lub realizowanej w trybie stacjonarnym, rehabilitacji leczniczej 86.90.A, 86.90.D, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.04.Z, 93.11.Z, 93.13.Z, 93.19.Z, 93.21.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z, 96.04.Z, 96.01.Z;

- której przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w jednym z dwóch miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego lub w lutym 2020r. lub we wrześniu 2020r.

Zgodnie z art.15zq ust.2 ww. ustawy w związku z §4 ust.3 ww. ponowne świadczenie postojowe przysługuje osobom zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są:

1) obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub

2) posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub

3) cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art.15 zq ust.3 ustawy ponowne świadczenie postojowe przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia COVID-19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności.

Zgodnie z art.15zq ust.4 pkt 3 ustawy w związku z §4 ust.33 rozporządzenia, ponowne świadczenie postojowe przysługuje osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, jeżeli nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu, chyba że podlega ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Z cytowanych uregulowań wynika, że ponowne świadczenie postojowe przysługuje, gdy z przeważającej działalności prowadzonej na dzień 31 marca 2021r. według kodu PKD określonego w ww. przepisach (przy założeniu, że chodzi o faktyczny rodzaj prowadzonej działalności, co nie zawsze znajduje odzwierciedlenia we wpisie w (...), który nie ma charakteru konstytutywnego, jest dowodem w sprawie, który może zostać obalony przez dowody przeciwne)), w następstwie wystąpienia COVID-19 doszło do obniżenia przychodu uzyskanego w jednym z dwóch miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku o co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego lub w lutym 2020r. lub we wrześniu 2020r.

Zdaniem Sądu przesłanka spadku przychodów powinna dotyczyć danej konkretnej działalności, ze względu na którą wnioskodawca dochodzi przyznania świadczenia postojowego czy też ponownego świadczenia postojowego. W ocenie Sądu wynika to z celu jaki przyświecał ustawodawcy wprowadzającego przepisy ustawy cytowanej na wstępie w zakresie przyznawania świadczenia postojowego, które miało w pewnym zakresie zrekompensować stratę jaką ponieśli przedsiębiorcy wskutek ograniczenia czy też zaprzestania prowadzenia działalności na skutek wprowadzenia stanu pandemii.

W przedmiotowej sprawie odwołujący wniósł o przyznanie ponownego świadczenia postojowego z uwagi na prowadzenie działalności gospodarczej o kodzie(...) którą miał rozpocząć w dniu 19 marca 2021r. i zgłosił w tym czasie do stosownego rejestru. Z zeznań odwołującego wynika, że działalność ta dotyczyła prowadzenia zajęć jogi i był to kolejny rodzaj działalności odwołującego, który wcześniej już prowadził własną działalność w postaci Studia (...) oraz sklepu internetowego. Odwołujący jednak w żaden miarodajny sposób nie wykazał, że w tej nowej działalności doszło u niego do wymaganego spadku przychodów, w ogóle nie wykazał, że z działalności tej osiągał jakiegokolwiek przychody i w jakiej wysokości. Zresztą w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów trudno w ogóle przyjąć, że działalność ta została faktycznie rozpoczęta i wykonywana, bo brak jest jakiegokolwiek miarodajnych dowodów w tym zakresie, a sam odwołujący zeznał, że nie umie powiedzieć w jakim okresie zajęcia były prowadzone i ile tych zajęć było, nie sposób wywnioskować to także w oparciu o przedłożoną księgę przychodów i rozchodów odwołującego. W tym miejscu przypomnieć wypada, że zgodnie z art.6 k.c. w związku z art.232 k.p.c. ciężar udowodnienia powyższych faktów spoczywa na odwołującym, który ponosi też wszystkie negatywne konsekwencje braku przedłożenia wymaganych do udowodnienia danych okoliczności dowodów.

W takiej sytuacji Sąd uznał, że odwołujący nie spełnił wszystkich koniecznych przesłanek do przyznania mu ponownego świadczenia postojowego i stąd dochodzone świadczenie mu nie przysługuje.

W konsekwencji Sąd na podstawie 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

O kosztach Sad orzekł na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018r., poz.265).

(-) sędzia Grażyna Łazowska